

New York Times bestseller

Požádej a je ti dáno

Naučte se
zhmotňovat
svá přání

Esther a Jerry Hicks
(Učení Abrahamovo)

POŽÁDEJ A JE TI DÁNO
Esther a Jerry Hicks

V NAKLADATELSTVÍ SYNERGIE PRÁVĚ VYŠLA
ILUSTROVANÁ KNIHA ESTHER A JERRYHO
HICKSOVÝCH NEJEN PRO DĚTI A JEJICH RODIČE:

**SÁRA - O VĚČNÉM PŘÁTELSTVÍ
DVOU BLÍZKÝCH DUŠÍ**

DALŠÍ KNIHY ESTHER A JERRYHO HICKSOVÝCH
VYŠLY V NAKLADATELSTVÍ PRAGMA:

**MOC A SÍLA PŘESNÉHO ZÁMĚRU
ZÁKON PŘITAŽLIVOSTI
ÚŽASNÁ SÍLA EMOCÍ**

Požádej a je ti dáno

Jak se naučit zhmotňovat svá přání

Esther a Jerry Hicks

Učení Abrahamovo

Naladte si inspirativní, duchovně orientované
internetové rádio na www.hayhouseradio.com

Esther a Jerry Hicks Požádej a je ti dáno

Z anglického originálu *Ask and it is Given* přeložila Monika Kittová.
Produkce, grafická úprava a sazba V Síti s.r.o.
Vydalo nakladatelství Synergie CZ s.r.o., Praha • www.e-synergie.cz

Copyright © 2005 by Jerry and Esther Hicks
Translation Copyright © 2009 Synergie CZ s.r.o.
Original English Language Publication by Hay House, Inc.,
California, USA, 2005.

První vydání.

Distribuce v České republice:

Premisa s.r.o., e-mail: premisa@volny.cz

Radek Kučera, e-mail: kucra@volny.cz

Kosmas s.r.o., www.kosmas.cz

Pemic books a.s., www.pemic.cz

Distribuce ve Slovenské republice:

Eugenika s.r.o., www.eugenika.sk

Inform, www.inform-za.sk

Pemic Books a.s., www.pemic.sk

Tara Ezoterika, www.taraezoterika.sk

ISBN 978-80-7370-005-8

Obsah

Úvodní slovo (Dr. Wayne W. Dyer)	13
Předmluva (Jerry Hicks)	17
Seznámení s Abrahamem (Esther Hicks)	21

ČÁST I

Věci, které známe, které jste vy možná zapomněli a na něž je důležité si vzpomenout

1. kapitola: Schopnost cítit se dobře tady a teď	35
Slyšíte pouze to, co jste připraveni slyšet	37
2. kapitola: Dodržujeme sliby, které jsme vám dali	
– připomínáme vám, kdo jste	38
Řekli jste: „Budu žít v radosti!“	39
Víme, kdo jste	40
Neexistuje nic, co byste nemohli dělat, mít nebo tím být.....	40
3. kapitola: Skutečně vytváříte svou realitu.....	42
Základem vašeho života je absolutní svoboda	42
Ve vašem prožívání nemůže tvořit nikdo jiný než vy	43
Jste věčné bytosti ve fyzické formě.....	44
Základem vašeho vesmíru je absolutní Dobro	45

Jste fyzickým prodloužením Zdrojové energie.....	47
Evoluční hodnota vašich osobních preferencí	48
Věda záměrné tvorby	49
5. kapitola: Na tomto prostém základě	
porozumění se vše propojí.....	51
Logický vzorec přináší logické výsledky	51
Jste vibračními bytostmi ve vibračním prostředí	52
Vaše emoce jako interpreti vibrací	53
6. kapitola: Zákon přitažlivosti,	
nejmocnější zákon vesmíru	54
Čemu věnujete pozornost?	54
Jak poznáte, že něco přitahujete?	55
Dostanete, na co myslíte, ať chcete, nebo ne.....	56
Jak velké jsou vaše vibrační rozdíly?	57
Jste sběrači vibrační energie	57
Když si vaše přání a přesvědčení vzájemně vibračně odpovídají	58
Všechno, co je, má prospěch z vaší existence	59
Objevte znovu umění umožňovat své přirozené Dobro.....	59
7. kapitola: Stojíte na náběžné hraně myšlení	61
Jestliže jste schopni si něco přát, vesmír je schopen to vytvořit	62
Funguje to, ať tomu rozumíte, nebo ne	62
Bez žádání nedostanete žádnou odpověď.....	63
Otevřete stavidla a nechte své Dobro proudit	64
Jste na dokonalém místě, abyste se dostali odsud tam	65
8. kapitola: Jste vibračními vysílači a přijímači	66
Jste věčné osobnosti, které se zaměřily na přítomný okamžik	67
Vaše dnešní pevná přesvědčení byla kdysi vašimi křehkými myšlenkami	67
Čím déle na něco myslíte, tím silnější se vaše myšlenka stává	68

9. kapitola: Hledání ukryta ve vašich emocionálních reakcích.....	70
Emoce jsou indikátory vašeho bodu přitažlivosti	70
Emoce jsou indikátory vašeho souladu se Zdrojovou energií	71
Používejte své emoce k tomu, abyste vycítili cestu zpět k Dobru	72
10. kapitola: Tři kroky k čemukoli, co chcete dělat, mít nebo tím být	73
Každý předmět je dvěma předměty: chtěným a nechťeným.....	75
Vaše pozornost musí být soustředěna na to, co má být, nikoli na to, že tomu tak není.....	75
Nyní máte klíč k vytvoření všeho, po čem toužíte.....	77
11. kapitola: Stanete se radostnými tvůrci se záměrem	79
Nejde tu o kontrolu myšlenek, nýbrž o jejich navigování.....	80
Když se myšlenka, na niž se zaměřujete, stane dominantní...	81
Jak se efektivně stát záměrným tvůrcem	81
Rozhodli jste se usměrňovat své myšlenky?	83
Jste schopni přijmout skutečnost, že jste vibrační bytosti?	84
12. kapitola: Své emoční nastavení máte pod kontrolou	85
Je nemožné kontrolovat okolnosti, které vytvořili druzí.....	85
„Čí „pravda“ je ta pravá PRAVDA?“	86
Váš bod přitažlivosti je ovlivňován	87
Nálady jako indikátory vašeho emočního nastavení.....	88
Vaše emoční nastavení lze změnit	89
13. kapitola: Nechte se navigovat svými pocity	90
Naučte se sledovat své pocity	91
Pocit prázdnoty vám říká něco důležitého	92
„Jdi za svou myšlenkou“ je pozitivní myšlenka, nebo ne?	92
Máte schopnost usměrňovat své myšlenky	92
Kdybychom byli na vašem (fyzickém) místě	93
Své přirozené touhy nelze zadržet.....	94

ty úžasné věci nedaří?“	97
„Mohu skutečně počítat se <i>zákonem přitažlivosti</i> ?“	97
„Ale já se nemohu dostat z Phoenixu do San Diega!“	98
15. kapitola: Jste dokonalé, a přesto i dále expandující bytosti, v dokonalém, a přesto i dále expandujícím světě, v dokonalém, a přesto i dále expandujícím vesmíru.....	100
Vědomě se účastněte svého skvělého rozpínání.....	102
16. kapitola: Jste spolutvůrci v úžasně rozmanitém vesmíru .	103
Musíte umožnit i to, co si nepřejete, abyste mohli dostat to, co si přejete.....	104
Nepřišli jste sem, abyste spravili rozbitý svět	104
Nedávejte do svého koláče nechtěné ingredience	105
Pro všechny různorodé myšlenky a zkušenosti je dost místa	105
Proces, v němž se rozpíná váš vesmír	106
Nikdy se tam nedostanete, takže si užijte svou cestu	107
Vnímejte rovnováhu a dokonalost svého prostředí	107
Vzhledem k tomu, že vše, o co je požádáno, je i dáno, neexistuje žádné soupeření	108
17. kapitola: Kde jste a kde chcete být?	109
Největší dar, který můžete dát, je vaše štěstí.....	110
Vaše štěstí nezávisí na tom, co udělají druzí	111
Každá myšlenka vás přibližuje k San Diegu, nebo vás od něho vzdaluje	111
Proč říci tomu <i>ne</i> znamená říci tomu <i>ano</i> ?.....	112
18. kapitola: Můžete postupně změnit svou vibrační frekvenci	113
Sáhněte po myšlence, z níž máte nejlepší pocit a k níž máte přístup.....	114
19. kapitola: Pouze vy můžete vědět, jaký ze sebe máte pocit	116
Život je neustále v pohybu, takže nemůžete nikde zůstat vězet.....	117

20. kapitola: Když se někdo snaží omezovat něčí svobodu, vždy ho to stojí jeho vlastní svobodu	120
Každá "realita" vznikla proto, že někdo měl takový záměr ...	121
Nechtěné věci se nemohou octnout ve vašich zkušenostech bez pozvání.....	122
Byla to vaše rychlost, nebo to byl strom?	123
Za každou touhou je touha se cítit dobře	124
Když něco uznáváte, nevyzařujete žádný odpor	124
Musíte být dostatečně sobečtí, abyste se spojili s Dobrem ...	125
Jestliže to neočekáváte, neumožňujete to	127
Pociťování ryzí touhy je vám velmi příjemné	128
Proč tam chcete být	128
21. kapitola: Když jste vzdáleni pouze 17 sekund od 68 sekund ke splnění.....	130
Svých nekontrolovaných myšlenek se nemusíte bát	131
22. kapitola: Stupnice <i>emočního navigačního systému</i>.....	133
Příklad vědomého postupu vzhůru po vaší emoční navigační stupnici	135
Proč se nechat odrazovat od hněvu, při kterém se cítím lépe?	136
Proč má i vaše nejmenší zlepšení takovou hodnotu	136
Pouze vy víte, zda rozhněvat se je pro vás vhodné rozhodnutí	137
„Dělám to nejlepší, co mohu, pro to, abych udělal/a to nejlepší“	138
„Pokud se tam mohu dostat emočně, pak se mohu dostat kamkoli“	139
„Ale co ti, kdo touží netoužit?“	140
Cítíte svou touhu jako další logický krok?	141
Jakmile pocítíte, že máte věci pod kontrolou, všechno si vychutnáte	143

Postupy, které vám pomohou dosáhnout toho, co si nyní pamatujete

Úvod k 22 osvědčeným postupům, které zlepší váš bod přitažlivosti	145
Přelepili jste to „smajlíkem“?	150
Proces č. 1: <i>Soustavné uznávání</i>	157
Proces č. 2: <i>Kouzelná krabice tvorby</i>	165
Proces č. 3: <i>Tvůrčí dílna</i>	170
Proces č. 4: <i>Virtuální realita</i>	182
Proces č. 5: <i>Hra na prosperitu</i>	191
Proces č. 6: <i>Meditace</i>	196
Proces č. 7: <i>Pochopení snů</i>	205
Proces č. 8: <i>Kniha pozitivních stránek</i>	211
Proces č. 9: <i>Psaní scénářů</i>	218
Proces č. 10: <i>Velký arch papíru</i>	222
Proces č. 11: <i>Zaměřování se na časový úsek</i>	227
Proces č. 12: <i>Nebylo by hezké, kdyby... ?</i>	235
Proces č. 13: <i>Ze které myšlenky mám lepší pocit?</i>	240
Proces č. 14: <i>Uklízení nepořádku kvůli přehlednosti</i>	247
Proces č. 15: <i>Peněženka</i>	253
Proces č. 16: <i>Obrtlík</i>	257
Proces č. 17: <i>Zaměřovací kolo</i>	265
Proces č. 18: <i>Nacházení pocitového stavu</i>	275
Proces č. 19: <i>Zbavování se rezistence kvůli vypořádání se s dluhy</i> ...	279
Proces č. 20: <i>Předejte to manažerovi</i>	286
Proces č. 21: <i>Znovuzískání přirozeného zdraví</i>	289
Proces č. 22: <i>Pohyb po emoční stupnici</i>	297
A ještě jedna věc na závěr... ..	309
<i>Slovníček</i>	311
<i>O autorech</i>	315

Tato kniha je určena vám všem, kteří jste ve své touze po osvětlení, pohodě a dobrém životě kladli otázky, na něž tato kniha odpověděla, a třem rozkošným dětem našich dětí, které jsou příklady toho, co tato kniha učí: Laurelovi (5), Kevinovi (3) a Kate (2), které se ještě neptají, protože ještě nezapomněly.

Zvláště je pak toto učení věnováno Louise Hay, jejíž touha ptát se a poznávat i šířit po celé planetě principy Dobra ji vedla k tomu, že nás požádala, abychom vytvořili tuto obsáhlou knihu o Abrahamově učení.

Úvodní slovo

Kniha, kterou v tuto chvíli držíte v rukou, obsahuje některé z nejefektivnějších nauk, jež jsou dnes na naší planetě k dispozici. Poselství, která zde Abraham předkládá, se mne hluboce dotkla a ovlivnila mne prostřednictvím nahrávek, jež mi Esther a Jerry dodávali během posledních osmnácti let. Jsem skutečně velice poctěn tím, že mne Abraham požádal, abych napsal stručné úvodní slovo k této knize, již považuji za vydavatelský milník. Tato kniha je jedinečná vzhledem ke všemu, co bylo dosud publikováno – bude pro vás velkým štěstím, když budete čerpat z myšlení těch, kteří jsou neustále napojeni na Zdrojovou energii. Kromě toho hovoří tyto hlasy Ducha řečí, jíž budete rozumět a budete ji moci okamžitě uvést do praxe. Nenabízejí vám nic menšího než jakousi tiskovou matici k pochopení a naplnění vašeho určení.

První, co mne napadá, je, že pokud ještě nejste připraveni číst a uplatňovat v praxi toto úžasné poznání, potom vám doporučuji, abyste s sebou tuto knihu prostě několik týdnů nosili. Dovolte energii, kterou v sobě obsahuje, aby prostoupila všechn váš odpor, který může projevovat vaše tělo/mysl, a nechte ji re-

zonovat s oním místem ve vašem nitru, které je beztvaré a neohraničené – označuje se často jako *duše*, ale Abraham by ho nazval vaším *vibračním spojením se Zdrojem*.

Tohle je vesmír vibrací. Jak jednou poznamenal Einstein: „Nic se nestane, dokud se něco nepohne.“ To znamená, že všechno vibruje na určité měřitelné frekvenci. Rozbíjejte pevný svět na stále menší a menší části a uvidíte, že co se zdálo být pevné, je ve skutečnosti tanec – tanec částic a prázdného prostoru. Jděte až k té nejmenší kvantové částici a uvidíte, že emanovala ze zdroje, který vibruje tak rychle, že se to vzpírá světu počátků a konců. Tato nejvyšší energie se nazývá Zdrojová energie. Vy a každý a všechno má původ v této vibraci; poté se vše přesunulo do světa věcí, těl, myslí a eg. Právě v opuštění Zdrojové energie jsme ve svém těle/mysli na sebe vzali celý svět problémů, nemocí, nedostatku a strachu.

Učení Abrahama je ve své podstatě zaměřeno na to, aby vám pomohlo vrátit se ve všech ohledech ke Zdroji, z něhož všechno vzešlo a do něhož se všechno zase vrátí. Zdrojová energie dokáže vidět i cítit, čehož jsem se dotkl ve své knize *The Power of Intention* (Moc záměru). Vy můžete mít mimořádný užitek z poznání, jež s sebou nese osvícení, právě díky tomu, že Abraham je na Zdroj napojen na sto procent a nikdy o tomto spojení nepochyboval. To je evidentní z každého odstavce této knihy. Právě proto ji nazývám vydavatelským milníkem.

Jste v přímém, vědomém kontaktu se skupinou čestných, nemyšlených bytostí, jimž leží na srdci pouze vaše Dobro. Budou vám připomínat, že pocházíte ze Zdroje Dobra a že můžete oné vyšší vibrační energie sami dosáhnout a dovolit jí bez překážky proudit do každého aspektu svého života. Nebo jí můžete vzdorovat, a tak zůstat odděleni od toho, co vše dává a vše miluje.

Toto poselství je velmi překvapivé, a přesto tak prosté – pocházíte ze Zdroje lásky a dobra. Když se znovu naladíte na tuto energii míru a lásky, pak znovu získáte i moc svého Zdroje, která znamená schopnost zhmotňovat vaše přání, přivolat Dobro,

přitáhnout hojnost tam, kde byla předtím nouze, a mít přístup k Božskému vedení v podobě správných lidí i okolností. Právě to dělá váš Zdroj, a vzhledem k tomu, že jste z tohoto Zdroje vyšli, můžete a budete dělat totéž i vy.

Strávil jsem osobně s Abrahamem jeden celý den, večerel jsem s Esther a Jerryem a vyslechl jsem stovky Abrahamových nahrávek, takže to ode mne můžete přijmout jako z první ruky. Vydáváte se na cestu, která vám změní život a kterou vám nabízejí dva z těch nejautentičtějších a duchovně nejryzejších lidí, jaké jsem kdy poznal. Jerry a Esther Hicksovi mají stejně velkou posvátnou úctu před svou rolí, jíž je předávat vám toto učení, jako ji mám i já, když pro Abrahama píšu toto úvodní slovo.

Vybízím vás, abyste četli tato slova pečlivě a okamžitě je uplatňovali v praxi. Shrnují pozorování, o kterém mluvím již mnoho let: „Když změníte způsob, jakým se na věci díváte, změní se i věci, na něž se díváte.“ Spatříte a zažijete zcela nový svět, který se bude měnit přímo před vašimi očima. Je to svět stvořený Zdrojovou energií, která chce, abyste se s ní znovu spojili a žili radostně a dobře.

Děkuji ti, Abrahame, že jsi mi umožnil říci několik slov v této převzácné knize.

Mám vás rád – vás všechny!

–Wayne Dyer

Předmluva

Sluneční světlo tady na Malibu se pomalu rozlévá po pobřeží a já začínám psát tuto předmluvu. Temně indigový odstín Tichého oceánu v době brzkého rána se dobře hodí k hluboké radosti, kterou pociťuji, když si představuji hodnotu, již pro vás budou mít objevné pravdy obsažené v této knize.

Požádej a je ti dáno je kniha o tom, jak je naše „žádání“ vyslyšeno *Vším, co je*. Především je však o tom, *jakým způsobem* je nám dáváno vše, o co žádáme. Je to rovněž vůbec první kniha, která nám tak jasnou řečí poskytuje jednoduchý návod, *jak* žádat a *jak* poté přijímat vše, co chceme dělat, mít nebo tím být.

Před desítkami let, když jsem hledal věrohodné odpovědi na své nekončící snahy vědět, co „To“ vlastně je, jsem objevil slovo *nepostižitelné* (to znamená to, co je nemožné vyjádřit slovy). *Nepostižitelné* bylo spojeno i se závěrem, který jsem formuloval v souvislosti s Tím. Zjistil jsem, že čím blíže se dostáváme k poznání „Nefyzického“, tím méně slov máme, abychom To jasně vyjádřili. Jakýkoli stav absolutního poznání by byl tudíž také stavem nepostižitelnosti. Jinak řečeno, v tomto bodě naší časoprostorové reality nelze Nefyzické jasně postihnout fyzickými slovy.

V průběhu celé fyzické historie jsme si vytvořili miliardy filosofii, náboženství, názorů a vyznání. Přesto jsme vzdor miliardám miliard myslitelů uvažujících, činících závěry a předávajících svá přesvědčení dalším generacím nenašli – alespoň ne ve formulacích, na kterých bychom se mohli shodnout – fyzická slova, která by popsala Nefyzické.

Zaznamenaná historie ví pouze o určité formě dokumentace několika z mnoha bytostí, které vědomě komunikovaly s Nefyzickou inteligencí. Některé byly uctívány, kdežto jiné byly druhými zavrženy. Většina těch, kdo si byli vědomi osobní komunikace s Nefyzickým, se však rozhodla nikomu o svých objevech neříci (možná ze strachu, že budou zavrženi, nebo dokonce izolováni od společnosti).

Mojžíš, Ježíš, Mohamed, Jana z Arku, Josef Smith – abychom jmenovali alespoň několik z těch, kteří jsou lépe známi v západním světě – ti všichni byli otevřenými příjemci Nefyzické inteligence a většina z nich se dočkala dosti krutého a strašného fyzického konce. Přestože se každému z nás přímo dostává v nějaké formě Nefyzického vedení, pouze málokdo přijímá celé bloky Nefyzického myšlení, které by bylo natolik srozumitelné, že ho lze převést do fyzických slov – a z těchto nemnohých je jich ještě méně ochotno odhalit své zkušenosti ostatním.

Připomínám vám tuto informaci jako předmluvu k tomu, co budete číst, protože má manželka Esther je jednou z těch vzácně se vyskytujících osob, které jsou schopny, kdykoli se rozhodnou, uvolnit svou vědomou mysl dostatečně na to, aby přijímaly Nefyzické odpovědi na všechno, na co se zeptají. Esther dostává nějakým způsobem bloky myšlenek (nikoli slov) a podobně jako tlumočnické ze španělštiny do angličtiny slyší myšlenku promítnutou do španělských slov a potom tuto myšlenku (ne slova) přeloží do anglických slov, i Esther okamžitě překládá Nefyzické myšlení do nejbližších fyzických (anglických) slovních ekvivalentů.

Povšimněte si laskavě, že vzhledem k tomu, že vždy neexistují fyzická anglická slova, která by dokonale vyjádřila Nefyzické myšlení, jež Esther přijímá, tvoří Esther někdy nové kombinace slov a také používá běžných slov novým způsobem (například uvádí velká písmena tam, kde se normálně neužívají), aby tak vyjádřila nové způsoby pohledu na život. Z tohoto důvodu jsme vytvořili stručný slovníček uvedený vzadu v této knize, abychom objasnili své neobvyklé používání některých běžných slov. Jinak řečeno, existuje například běžné slovo dobrý život či pohoda (anglicky *well-being*), které znamená stav, kdy jste šťastní, zdraví nebo se těšíte prosperitě. Ale základ Abrahamovy neběžné filosofie se překládá jako *Dobro* (*Well-Being*, s velkými písmeny). Jeho významem je širší univerzální, Nefyzické *Dobro*, které plyne přirozeně k nám všem, pokud neuděláme něco, co nás od něj odpojí. (Také v textu budeme zpočátku dávat do uvozovek každé nově ražené slovo, které byste nenašli v žádném slovníku, ale jehož významy jsou zřejmé – jako například „zdrčenost“ [anglicky *owerwhelment*] nebo „konečnost“ [anglicky *endedness*].)

Od roku 1986 Esther a já navštívíme ročně asi šedesát měst, kde vedeme workshopy, na nichž mají všichni účastníci možnost klást otázky nebo diskutovat o jakémkoli předmětu. Žádná témata nejsou nežádoucí. Přicházejí tisíce lidí: z různých etnických skupin, zastávajících různé filosofie a kráčejících po různých cestách životem... a všichni chtějí nějak zlepšit svůj život, buď přímo sami pro sebe, nebo nepřímou, když pomáhají druhým. Těmto tisícům, kteří žádají více, byly dány odpovědi – od Nefyzické inteligence prostřednictvím Esther Hicks.

A tak byla filosofie Dobra v reakci na žádosti lidí, jako jste vy, kteří chtějí vědět víc, zaznamenána v této knize.

V jádru tohoto učení spočívá nejmocnější zákon vesmíru, totiž *zákon přitažlivosti*. Během uplynulých deseti let jsme mnohé z Abrahamova učení publikovali v našem čtvrtletníku *The Science*

of Deliberate Creation (Věda záměrné tvorby), kde jsme předložili nejnovější perspektivy, které vyplývaly z otázek kladených návštěvníky našich seminářů *Art of Allowing* (*Umění umožňování*). Tato filosofie se neustále vyvíjí spolu s tím, jak nás stále více z vás upozorňuje na své nejnovější otázky a úhly pohledu.

Tato kniha vám nabízí kurs duchovní praxe, který můžete mít stále při ruce. Je to návod v nejširším slova smyslu – to znamená, že pojednává o tom, jak být, dělat nebo mít to, co vás těší. Zároveň učí, jak *nebýt, nedělat ani nemít* nic, co vás netěší.

Jerry Hicks

Seznámení s Abrahamem

Ona mluví s duchy!“ říkali naši přátelé. „Bude tady příští týden a můžete se s ní sejít a zeptat se jí, na co chcete!“

„*Tak to je to poslední, co bych chtěla*“, pomyslela jsem si, ale zároveň jsem slyšela svého muže Jerryho, jak říká: „Moc rádi bychom se s ní setkali. Jak se to dá zařídit?“

To se stalo roku 1984. Byli jsme čtvrtý rok svoji a za tu dobu jsme se nikdy nepohádali ani si neřekli jediné ostré slovo. Byli jsme dva radostní lidé, kteří spolu žili šťastně a vycházeli spolu téměř ve všem. Jedinou nepříjemností pro mne bylo, když chtěl Jerry pobavit přátele jednou ze svých dvacet let starých historek, které se týkaly jeho zkušeností s týmem Ouija. Když jsme byli v restauraci nebo na nějakém veřejném místě a já jsem cítila, že teď přijde na řadu některá z těchto historek, zdvořile (nebo někdy ne zcela zdvořile) jsem se omluvila a odešla na toaletu, posadila se k baru nebo se šla projít k autu, kde jsem byla tak dlouho, dokud podle mého odhadu neuplynulo dost času na to, aby historika

byla dovyprávěna. Naštěstí Jerry nakonec s vyprávěním těchto historek přestal, jestliže jsem byla nablízku.

Nebyla jsem přesně tím, co by se dalo označit za zbožnou dívku, ale navštěvovala jsem nedělní školu dost dlouho na to, abych si vypěstovala velice silný strach ze zla a z ďábla. Když na to zpětně pomyslím, nejsem si ve skutečnosti jista, zda to způsobili učitelé v naší nedělní škole – zda skutečně věnovali větší část vyučování tomu, aby v nás vyvolali strach z ďábla, nebo zda je to prostě výtvor mé mysli. Nicméně z těch let si pamatuji především toto.

Proto jsem se pečlivě vyhýbala všemu, co by mohlo mít jakoukoli souvislost s ďáblem. Jednou v mládí jsem seděla v letním kině v autě a náhodně jsem se podívala zadním okénkem na druhé projekční plátno a spatřila tam děsivou scénu z *Vymítače ďábla* (film, kterému jsem se záměrně vyhýbala) a to, co jsem viděla, aniž bych slyšela zvuk, na mne udělalo tak silný dojem, že mne potom několik týdnů sužovaly noční můry.

„Jmenuje se Sheila,“ řekli naši přátelé Jerrymu. „Domluvíme vám s ní setkání a dám vám vědět.“

Jerry potom strávil několik dní psaním otázek. Řekl, že některé z nich ho trápí už od dětství. Já si žádné otázky nepsala. Místo toho jsem sváděla vnitřní boj o to, zda tam vůbec půjdu.

Vzpomínám si, že když jsme vjeli na přístupovou cestu vedoucí ke krásnému domu v centru arizonského Phoenixu, říkala jsem si v duchu: „*Do čeho se to řítím?*“ Šli jsme k předním dveřím, kde nás pozdravila velice hezká žena a uvedla nás do pěkného obývacího pokoje, kde jsme mohli čekat na domluvené setkání.

Dům byl rozlehlý, prostě, ale krásně zařízený a velice tichý. Vzpomínám si, že jsem cítila jakousi posvátnou úctu, jako bych byla v kostele.

Poté se otevřely velké dveře a do místnosti vešly dvě pohledné ženy oblečené ve svěžích, jasně barevných bavlněných blůzách

a sukních. Bylo zjevné, že jsme první návštěva po obědě; obě ženy vypadaly šťastně a odpočinutě. Cítila jsem trochu úlevu. Možná to nakonec nebude tak hrozné.

Záhy jsme byli pozváni do hezky zařízeného pokoje, v němž byly u nohou postele postaveny tři židle. Sheila seděla na kraji postele, její asistentka s malým magnetofonem na jedné ze židlí. Jerry a já jsme se posadili na zbylé dvě židle. Já se obrnila, abych byla připravená na všechno, co se má stát.

Asistentka nám vysvětlila, že Sheila si lehne, uvolní své vědomí a poté nás osloví *Nefyzická entita* Theo. Až se to stane, budeme moci mluvit, o čemkoli budeme chtít.

Sheila ležela na dolním konci postele, jen asi metr od místa, kde jsme seděli my, a zhluboka dýchala. Brzy se zničehonic ozval neobvykle znějící hlas: „Začínáme, nebo ne? Máte nějaké otázky?“

Podívala jsem se na Jerryho v naději, že je připraven začít, protože mi bylo jasné, že *já* nejsem připravena mluvit vůbec s nikým, ať by to byl kdokoli. Jerry se naklonil dopředu; dychtivě se chystal položit svou první otázku.

Když ze Sheiliných úst pomalu plynula Theova slova, ulevilo se mi. Ačkoli jsem věděla, že slyšíme Sheilin hlas, věděla jsem zároveň, že zdrojem těchto úžasných odpovědí je něco jiného než Sheila.

Jerry řekl, že tyto otázky ho trápí již od pěti let, a vyslovil je, jak nejstručněji uměl. Našich třicet minut uběhlo velice rychle, ale během té doby se můj strach z této neznámé zkušenosti kamsi vytratil, aniž bych byla řekla jediné slovo, a naplnil mne harmonický pocit, který překonával vše, co jsem do té doby cítila.

Když jsme už seděli zase v autě, řekla jsem Jerrymu: „Moc bych sem chtěla přijít ještě zítra. Tentokrát bych se chtěla na něco zeptat já.“ Jerry byl rád, že si domlouváme další schůzku, protože měl na svém seznamu ještě další otázky.

Druhého dne, asi v polovině času, který nám byl přidělen, přenechal Jerry váhavě zbývající minuty mně a já jsem se zeptala Thea: „Jak můžeme efektivně dosáhnout svých cílů?“

Přišla odpověď: „Meditací a afirmacemi.“

Představa meditace se mi ani trochu nelíbila a neznala jsem nikoho, kdo by ji praktikoval. Bylo to spíše tak, že když jsem pomyslela na to slovo, viděla jsem v duchu lidi, jak leží na hřebících, chodí po žhavém uhlí, stojí celé roky na jedné noze nebo na leštišti žebrají o almužnu. Takže jsem se zeptala: „Co myslíš slovem *meditace*?“

Odpověď byla stručná a zněla dobře: „Posaď se v klidné místnosti. Měj na sobě pohodlné oblečení a soustřeď se na svůj dech. Když se tvá mysl zatoulá, a ona se zatoulá, nech tu myšlenku jít a zaměř se na svůj dech. Bude pro vás dobré, když budete meditovali spolu. Bude to účinnější.“

„Mohl bys nám předat nějakou účinnou afirmaci?“ zeptali jsme se.

„*Já [řekněte své jméno] vidím a přitahuji k sobě božskou láskou ty bytosti, které skrze můj proces hledají osvícení. Sdílení nás teď oba pozvedne.*“

Jak ze Sheily/Thea plynula tato slova, cítila jsem, že mi pronikají až do morku kostí. Zaplavil mne pocit lásky, který mnou proudil tak, že se to nepodobalo ničemu, co jsem dosud znala. Můj strach byl tentam. Jerry i já jsme se cítili nádherně.

„Měli bychom přivést mou dceru Tracy, aby se s tebou také setkala?“ zeptala jsem se.

„Pokud o to sama požádá; ale není to nutné, protože i vy (Jerry a Esther) jste kanály.“

Tato věta mi vůbec nedávala smysl. Nemohla jsem uvěřit, že by něco takového mohla být pravda, protože mi bylo něco přes třicet a nikoho takového jsem neznala.

Diktafon cvakl a oba jsme se cítili poněkud zklamaní, že náš mimořádný zážitek už končí. Sheilina asistentka se nás zeptala, zda máme ještě poslední otázku. „Chtěla byste znát jméno svého duchovního průvodce?“ zeptala se.

Na to bych se nikdy nezeptala, protože jsem pojem *duchovní*

průvodce nikdy neslyšela, ale jevil se mi to jako dobrá otázka, protože se mi líbila představa strážných andělů. Tak jsem řekla: „Ano, prosím, mohl bys mi říci jméno mého duchovního průvodce?“

Theo řekl: „Bylo nám řečeno, že ti to bude sděleno přímo. Prožiješ jasnoslyšení a tak se to dozvíš.“

„*Co je to jasnoslyšení?*“ podivila jsem se, ale než jsem se mohla zeptat, Theo řekl tónem, z něhož bylo patrné, že končí: „Boží láska s vámi!“ Sheila otevřela oči a posadila se. Naše mimořádná konverzace s Theem skončila.

Po odchodu ze Sheilina domu jsme se jeli podívat na vyhlídku na úbočí jedné z hor ve Phoenixu. Opřeli jsme se o auto, hleděli do dálky a pozorovali západ slunce. Neměli jsme tušení o transformaci, která se v nás ten den odehrála. Pouze jsme věděli, že se cítíme nádherně.

Když jsme se vrátili domů, měla jsem dva nové silné záměry: Budu meditovat, ať už to slovo znamená cokoli, a zjistím jméno svého duchovního průvodce.

Převlékli jsme se tedy do nočních úborů, zatáhli jsme závěsy v obývacím pokoji a posadili se do dvou velkých křesel, mezi nimiž byla police. Bylo nám doporučeno, abychom se do toho pustili společně, ale byl to divný pocit a regál jej z nějakého důvodu pomohl skrýt.

Vybavila jsem si Theův pokyn: „*Posad' se v klidné místnosti. Měj na sobě pohodlné oblečení a soustřed' se na svůj dech.*“ Nařídili jsme si budík na patnáct minut a já jsem zavřela oči a začala jsem vědomě dýchat. V duchu jsem položila otázku „Kdo je můj duchovní průvodce?“ a potom jsem počítala své nádechy a výdechy. Náhle mé tělo ztuhlo. Nebyla jsem s to rozlišit svůj nos od prstů na noze. Byl to divný, ale uklidňující pocit a mně se líbil. Měla jsem pocit, jako by se mé tělo pomalu otáčelo, i když jsem věděla, že sedím na židli. Budík zazvonil a polekal nás, a já jsem řekla: „Pokračujme.“

Znovu jsem zavřela oči, počítala dech a opět znecitlivěla od hlavy až k patě. A opět zazvonil budík a vylekal nás. „Pokračujme,“ řekla jsem.

Tak jsme nařídili budík na dalších patnáct minut a opět jsem ucítila, jak mé tělo postupně ztrácí citlivost. Ale tentokrát začalo něco nebo někdo „dýchat mým tělem“. Vnímala jsem to jako ohromnou explozi lásky, která vycházela z hloubi nitra ven. Úžasný pocit! Jerry mé tiché projevy radosti slyšel a později mi řekl, že se mu zdálo, že se svíjím v extázi.

Když zazvonil budík a já se probírala z meditace, jektaly mi zuby jako nikdy předtím. Výstižnější by bylo říci, že mi cvakaly zuby a já přitom vydávala monotónní zvuk. Téměř hodinu jsem takto cvakala zuby a pokoušela jsem se znovu dostat zpátky do svého normálního stavu vědomí.

V té době jsem si ještě neuvědomovala, co se stalo, ale nyní vím, že jsem zažila svůj první kontakt s Abrahamem. Ačkoli jsem nevěděla, *co* se stalo, věděla jsem, že ať to bylo cokoli, bylo to *dobré!* A chtěla jsem, aby se to stalo zase.

Tak jsme se s Jerryem rozhodli, že budeme každý den patnáct minut medítovat. Nemyslím, že bychom během následujících devíti měsíců vynechali byť jediný den. Prožívala jsem pokaždé znecitlivění nebo pocit oddělenosti, ale jinak se během našich meditací nestalo nic mimořádného. A potom, přímo před Děkuvzdáním v roce 1985, se má hlava v průběhu meditace začala jemně pohybovat ze strany na stranu. Pohybovala se v tomto mírném plynulém pohybu i několik následujících dní. Byl to příjemný pocit podobný létání. Asi třetího dne jsem si uvědomila, že má hlava se nepohybuje náhodně. Můj nos jakoby hláskoval písmena ve vzduchu. Poznala jsem, že to bylo „M-N-O-P“.

„Jerry,“ vykřikla jsem, „hláskuji písmena nosem!“ A s těmito slovy se tento úchvatný pocit zase vrátil. Po celém těle mi naskočila husí kůže, když mi tato Nefyzická energie procházela ve vlnách tělem.

Jerry vzal rychle svůj zápisník a začal psát písmena, která můj nos psal ve vzduchu: „JSEM ABRAHAM. JSEM TVŮJ DUCHOVNÍ PRŮVODCE.“

Abraham nám poté vysvětlil, že je s „nimi“ shromážděných mnoho. Označují se množným číslem, protože jsou *Kolektivním vědomím*. Vysvětlili, že zpočátku byla slova „Jsem Abraham“ skrze mne vyslovena jenom proto, že jsem čekala, že můj duchovní průvodce bude jeden, ale že je jich tam *mnoho*, kteří promlouvají jednohlasně či v myšlenkovém konsensu.

Abych citovala Abrahama: „*Abraham není jediné vědomí, jako cítíte vy, že jste ve svém jediném těle. Abraham je Kolektivní vědomí. Existuje Nefyzický proud vědomí, a jak na jedné straně jeden z vás klade otázku, existuje na druhé straně mnoho, mnoho bodů vědomí, které se usměřňují skrze to, co se jeví jako jeden úhel pohledu (protože existuje v tomto případě jeden člověk Esther, který to interpretuje nebo artikuluje), takže se jeví jako jednotlivec. Jsme mnohorozměrní, máme mnoho aspektů a dozajista i mnoho druhů vědomí.*“

Abraham nám poté vysvětlil, že nešeptají do mých uší slova, která já budu poté opakovat druhým, ale místo toho mi předkládají bloky myšlenek jako rádiové signály, které přijímám na určité nevědomé úrovni. Tyto bloky myšlenek potom překládám do fyzických slovních ekvivalentů. „Slyším“ slova, když je vyslovuji, ale během samotného procesu překládání si nejsem vědoma toho, co přichází, a nemám ani čas rozpomínat se na to, co již přišlo.

Abraham mi vysvětlil, že mi nabízejí tyto bloky myšlenek již nějakou dobu, ale že jsem se tak striktně snažila držet Theových pokynů (které zněly: „Když se ti zatoulá mysl, a ona se zatoulá, pusť ty myšlenky a soustřeď se na dech“), že kdykoli některá z těchto myšlenek začala, co nejrychleji jsem ji opustila a zaměřila se zase na svůj dech. Domnívám se, že jediný způsob, jak upoutat mou pozornost, bylo hláskovat písmena svým nosem. Abraham říká,

že ony nádherné pocity, které mi ve vlnách procházely tělem, když jsem si uvědomila, že hláskuji písmena, byly radostí, kterou měli, když jsem rozpoznala naše vědomé spojení.

Náš komunikační proces se během následujících několika týdnů rychle vyvíjel. Hláskování písmen ve vzduchu byl velice pomalý proces, ale Jerry byl natolik nadšen tímto jasným a schůdným zdrojem informací, že mne často budil i uprostřed noci, aby se Abrahama na něco zeptal.

Ale potom jsem jednoho večera měla velice silný pocit pohybu ve svých pažích, rukou a prstech a má ruka začala bušit do Jerryho hrudi, když jsme leželi v posteli a společně se dívali na televizi. Zatímco má ruka pokračovala v bušení, cítila jsem velmi silné nutkání jít ke svému elektrickému psacímu stroji, a když jsem položila ruce na klávesnici, začaly se mi po ní rychle pohybovat, jako kdyby někdo rychle objevoval, jaký je to vlastně psací stroj a kde se nacházejí konkrétní písmena. A potom mé ruce začaly psát – každé písmeno, každé číslo, znovu a znovu. A potom se začala na papíru tvořit slova: *„Jsem Abraham. Jsem tvůj duchovní průvodce. Jsem tady, abych s tebou pracoval. Mám tě rád. Napíšeme společně knihu.“*

Objevili jsme, že mohu položit své ruce na klávesnici a uvolnit se, velice podobně, jako jsem relaxovala během meditace, a že Abraham (o němž od nynějška budeme mluvit jako o „nich“) potom odpovídali na otázky týkající se všeho, na co se Jerry zeptal. Byla to úžasná zkušenost. Byli tak inteligentní, tak láskyplní a tak přístupní! Pokaždé, ve dne nebo v noci, byli připraveni s námi mluvit o všem, o čem jsme chtěli.

Potom, jednoho rána, když jsme jeli po phoenixské dálnici, jsem měla ve svých ústech, na bradě a krku pocit podobný tomu, jako když se vám chce zívnout. Byl to velice silný impuls, tak silný, že jsem ho nemohla potlačit. Jeli jsme mezi dvěma nákladními auty a pomalu jsme se blížili k odbočce. Zdálo se, že se obě auta

zároveň chtějí zařadit do našeho pásu, a já si na okamžik myslím, že do nás narazí. A právě v ten okamžik ze mne vytryskla první slova, která Abraham promluvili mými ústy: „Počkej až na další exit!“

Sjeli jsme z dálnice, zaparkovali pod podjezdem a Jerry a Abraham se pustili do diskuse trvající několik hodin. Měla jsem zavřené oči a hlava se mi rytmicky hýbala nahoru dolů, jak Abraham odpovídali na proud Jerryho otázek.

Jak je možné, že se mi přihodila tak úžasná věc? Když o tom někdy přemýšlím, sotva věřím, že to může být pravda. Podobá se to trochu tomu, o čem se mluví v pohádkách – jako když si něco přejete a přitom třete kouzelnou lampu. Jindy se mi to zdá zase naprosto přirozené, jako ta nejlogičtější zkušenost na světě.

Někdy si sotva vzpomínám, jak jsem žila předtím, než do našeho života vstoupili Abraham. Byla jsem (až na několik výjimek) vždycky takzvaně šťastný člověk. Měla jsem krásné dětství, nezažila jsem v podstatě žádné velké trauma a spolu se dvěma sestrami jsem se narodila laskavým a milujícím rodičům. Jak už jsem se zmínila, Jerry a já jsme byli blaženě svoji asi čtyři roky a já jsem žila v každém ohledu šťastně. Neřekla bych, že jsem někdo, kdo má spoustu nezodpovězených otázek. Vlastně jsem si vůbec nekladla mnoho otázek a neutvářela jsem si vyhraněné názory téměř o ničem.

Naproti tomu Jerry měl plno otázek, které ho velice zajímaly. Byl to dychtivý čtenář a stále hledal nástroje a metody, které by mohl předat druhým, aby jim pomohl žít radostněji. Až do dnešního dne jsem nepoznala nikoho, kdo by chtěl víc pomáhat druhým k úspěšnému životu.

Abraham nám vysvětlili, že důvod, proč jsme s Jerryem dokonalý pár pro tuto společnou práci, spočívá v tom, že Jerryho

silná touha přivolala Abrahama, zatímco má nepřítomnost názorů nebo pocitů úzkosti ze mne činí dobrého příjemce informací, které Jerry přivolal.

Jerry byl velice nadšen již při první interakci s Abrahamem, protože rozuměl hloubce jejich poznání a jasnosti toho, co předkládají. A ani během těch mnoha let jeho nadšení pro Abrahamova poselství v nejmenším neochablo. Nikdo z přítomných v místnosti se z toho, co Abraham říká, netěší víc než Jerry.

Na počátku našich interakcí s Abrahamem jsme zcela nechápali, co se děje, a neznali jsme žádný způsob, jak poznat, s kým Jerry mluví, ale bylo to vzrušující, úžasné a podivuhodné – i zvláštní. Zdálo se to tak podivné, že jsem si byla jista, že většina lidí, které znám, by to nepochopila; pravděpodobně by to ani *nechtěli* chápat. Následkem toho jsem chtěla, aby mi Jerry slíbil, že o našem úžasném tajemství nikomu neřekne.

Teď je vám asi jasné, že Jerry tento slib nedodržel, ale já toho nelituji. Neexistuje nic, co bychom dělali raději, než být v místnosti plné lidí, kteří by rádi probrali své záležitosti s Abrahamem. Od lidí, kteří se s Abrahamem setkávají prostřednictvím našich knih, video- a audionahrávek, workshopů nebo webových stránek, slyšíme nejčastěji toto: „Děkuji vám, že jste mi pomohli si vzpomenout na to, co jsem vlastně vždycky věděl,“ a „Tohle mi pomohlo poskládat dohromady všechny kousky pravdy, které jsem postupně po cestě nacházela. Pomohlo mi to pochopit smysl všeho!“

Zdá se, že Abraham nemají zájem předpovídat budoucnost, jak tomu bývá u věstců, ačkoli jsem přesvědčena, že vždy vědí, co naše budoucnost obsahuje. Jsou však raději učitelé, kteří nás z místa, kde jsme, vedou tam, kde chceme být. Vysvětlili nám, že jejich práce není rozhodovat, co bychom měli chtít, ale pomáhat nám dosahovat čehokoli, po čem toužíme. Jak to říkají Abraham: „*Abraham nechce nikoho k ničemu vést ani nikoho nechce od něho odvádět. Chceme, abyste všechna rozhodnutí ohledně svých*

prání udělali sami. My si pouze přejeme, abyste objevili způsob, jak svá přání splnit.“

Ze všeho, co bylo o Abrahamovi řečeno a co se k nám dostalo, se mi nejvíc líbí prohlášení jednoho dospívajícího chlapce, který si právě poslechl nahrávku, na níž Abraham odpovídají na některé otázky, jaké obvykle kladou dospívající. Ten kluk řekl: „Zpočátku jsem nevěřil, že je Esther opravdu mluvčí Abrahama. Ale když jsem slyšel nahrávku s Abrahamovými odpověďmi, věděl jsem, že Abraham je skutečný, protože v tom nebylo žádné odsuzování. Nevěřím, že by někdo byl tak moudrý, tak spravedlivý a tak nesoudící.“

Pro mne je tato pouť s Abrahamem tak úžasná, že nenacházím slova, která by to vystihla. Miluji pocit Dobra (Well-Being), kterého jsem dosáhla na základě toho, co jsem se od nich dozvěděla. Mám velice ráda, jak mne jejich citlivé vedení vždy posílí. Jsem šťastna, když vidím, jak se život tolika našich drahých přátel (i těch nových) zlepšuje uplatňováním Abrahamova učení. Jsem tak ráda, že se tyto vynikající a milující bytosti objeví v mé hlavě, kdykoli se zeptám, a že jsou vždy připraveny a ochotny pomoci nám něco pochopit.

(Mimochodem, několik let po našem setkání se Sheilou a Theem vyhledal Jerry jméno Theo ve slovníku. Poté mi radostně oznámil: „Význam jména *Theo* je Bůh!“ Naprosto dokonalé! Usmívám se, když si vzpomenu na ten nádherný den, který pro nás znamenal bod obratu. Tenkrát jsem měla strach, že se setkám se zlem, a zatím jsem byla ve skutečnosti na cestě k rozhovoru s Bohem!)

Na začátku naší práce s Abrahamem naši posluchači chtěli, abychom jim vysvětlili svůj vztah s Abrahamem. „Jak dochází k vašim setkáním? Jak udržujete svůj vztah? Proč si vás vybrali? Jaké to je být mluvčími takového obsáhlého poznání?“ A tak jsme, Jerry a já, vždy strávili několik minut na začátku každé promluvy nebo interview v rádiu či televizi tím, že jsme se snažili co nej-